

Sepon kortistosta: Koukussa ollaan

Kortistonhoitaja pääsi pois tiskin takaa mielestään ansaittuja eläkepäiviä viettämään. Moni on jo ehtinyt varottaa kiireistä ja kysellyt: "Mitä meinaat tehdä?" Heti, kun ilmat vähän lämpenevät, ajattelin lähteä onkimaan. Ongin koko viikon. Mitä meinaan sitten seuraavalla viikolla? En ole vielä ihan varma, mutta taidan laittaa madon koukkuun. Talven aikana olen myös useasti pilkkinyt telkkarin edessä huonoja tv-ohjelmia katsellessani.

Reikä jäässä

Tähän aikaan vuodesta on varmasti löydetty viimeisetkin heikoille jälle lähteneet pilkkijät. Kortin pilkkijällä on mukanaan potkukelkka, joka toimii pilkkijakkarana ja sillä on Pietarin mukava potkutella kalansaaliinsa kanssa kotiin. Kortin punaisessa 10 pennin postimerkissä on leima Kaskinen 30.XII.16, sotasensuuri on lyönyt leimansa 2.1.1917 ja saapumisleimana on Äggelby 3.1.17. Ei kortin pilkkijäkään ole kovin paksun jään aikana liikkeellä, mutta puujalaksinen potkukelkka toimii myös hyvänä kelluntavälineenä. Kortin kirjoittajan viisaus sopii hänelle ja jokaiselle heikolla jäällä liikkuvalla: "Vem vet vilket år, som är det sista för oss här på jorden".

Sateen sattuessa sateella

Tässä viereisen palstan alemmassa, paljon uudemmassa kortissa eivät sadepisarat haittaa nuoren tytön onkimista. Miksi haittaisivat, kun hän on varustautunut isolla sateenvarjolla? Taiteilija on paljastanut meille, ettei tänään taida olla kalakeittoa ruokapöydässä, koska sintin sinttiä ei ole näkyvissä. Onneksi sinnikäs onkija ei sitä tiedä, että ahvenet ovat pitämässä sadetta aivan muualla.

Salmo salarit kortilla

Signe Hammarsten-Jansson eli Tove Janssonin äiti on piirtänyt Tuberkuloosiliitolle kolme kala-aiheista postimerkkiä: Ahven, hauki ja lohi. Niiden ensipäivän leimaus on ollut 26.09.1955. Jokainen valitkoon itse, mitä kalaa lähtee ruuakseen pyytämään. Lohi eli latinaksi Salmo salar saa tosi kalamiehen pakkaamaan kalavehkeet reppuunsa ja saapastelemaan erämaakosken kivikkoiselle rannalle narraamaan sitä suurinta lohta.

Onki ei riitä

Kun pihlajasta veistetty ongenvapa, siima, koho ja koukku eivät enää riitä, on syytä hommata kunnon kalastusvälineet. Siiman päähän solmittava vaappu ratkaisee loppupelissä, tuleeko kalaa ja minkälaista. Kun Rapalan Lauri veisti puukolla ensimmäisen vaappunsa vuonna 1936, ei hän voinut edes aavistaa, kuinka suuri menestystuote hänen vaapuistaan aikanaan tulisi. Monet maailmanmestaruudet ja ennätyskalat on saatu juuri Rapalan vaapuilla.

Onnenongintaa

Aina ei voi olla kalaonnea. Kalastus voi tosin muuttua onnen onginnaksikin sopivalla rannalla. Mitä tai ketä tässä kuvassa ollaan pyydystämässä? Taitaa kalamies olla itse kohta koukussa. Aurinkoisesta rannasta ei ole tietoa, mutta kortti on Artkon kustantamana painettu Suomessa.

Rauha maassa ja onki vedessä

Suomessakin on ollut aika, jolloin rauha ei ollut maassa eikä kaikki hyvin. Kotia ja isänmaata

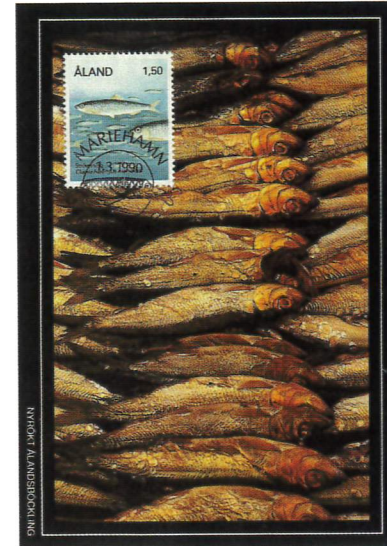

puolustettiin ja siinä onnistuttiin. Signeeraus A.T-n. eli Arnold Tilgmann on ikuistanut tähän "KESÄSOTILAS"-sarjan korttiin yhden rauhal-lisen hetken sota-ajalta. Kortista voi löytää monta pientä ilonaihetta väsyneelle sotilaille. Kaiken kruunaa tuo ahvenen köriläs, joka on juuri tarttumassa koukkuun.

Tilgmann on ollut erittäin tuottelias korttitaiteilija. Hän on tehnyt yli 1200 postikorttia, joista moni Tilgmann-keräilijä onkin laittanut sotilasaiheiset omaan kansioonsa. Kenttäpostina kulkeneen kortin on sotamies lähettänyt sieltä jostain Helmi-neidille Eurajoelle 9.6.1942.

Kultakaloja

Jos se iso kala pääsi kuitenkin karkuun ja kalasoppaan kelpaavat sinttikin tuli heitettyä lokeille, on pakko käydä lähikaupan hyllyltä ostamassa purkillinen Ahtisillia tai torilta "kultakaloja" eli savusilakoita. Ålands Postenin "Nyrökt ålandsböckling"-maksimikortin silakat on "savustettu" 3.3.1990.

Nuotanvetoa

Vanhanruskeassa kortissa, jonka on kuvannut Vilho Setälä, vedetään nuottaa käsipelillä kohti rantaa. Kalastajat, niin kuin tyhjä pärekorikin veneen keulassa, odottavat tietysti hyvää saalista. Jos tällä nuotan -vedolla on tullut silakoita tai muikkuja, on ne aikoja sitten myyty Turun tai Kuopion torilla. Sokeain Kirjallisuusyhdistyksen kortti on painettu Otavan syväpainossa 1940.

Varmuuden vuoksi, jos kalastuksenvalvoja kysyy minulta kalastuskorttia, otan niitä mukaani koko kansiolisen. Mukavaa kesää ja kireitä siimoja!

Seppo seppo.louhivuori@pp1.inet.fi